

Trives. Lærer Kjetil Ronesen (f.v.), elevene Benjamin Tøllefsen, Sondre Figenschou, Andreas Jensen og Håvard Sæther (med hatt) på sjarken til Oppe ser vi Randi Moen, avdelingsleder naturbruk hos Senja VGS, og lærer Janita Pettersen.

Senja videregående skole.

Klasserom på bøljan blå

GIBOSTAD: Få skoleelever får mer frisk havluft i skoletida enn elevene på den blå linja til Senja videregående skole.

■ Maria Holm Simonsen og Trond Sandnes (foto)

Benjamin Tøllefsen fra Husøy har fiskerblod i årene. For han var det derfor naturlig å søke seg inn på blå linje (fiske og fangst) hos Senja videregående skole.

– Jeg har vokst opp med fiskeriet, og allerede da jeg gikk i første klasse var jeg med for første gang ut på havet. Og jeg ville mer, sier VG2-eleven.

Det faktum at man som fisker kan tjene gode penger var en viktig faktor da unggutten gjorde sitt skolevalg.

– Det har også med spenningen å gjøre, det at man ikke får penger før man har fisken på land. Det driver meg litt, påpeker Tøllefsen.

Han synes det er synd at ikke flere unge velger blå linjer.

– Det er jo litt dumt, fordi fiskerinæringa trenger unge folk. Mange eldre slutter i yrket, og så er det en del med båt som gir seg fordi de ikke får tak i folk. Jeg hører også noen som tror det er mye arbeid å reise på havet. Jeg synes egentlig det bare er fint å få arbeide, sier Tøllefsen.

Mytene lever

For øyeblikket er det bare 35 elever som går på blå linjer i hele Troms fylke, 15 på Senja videregående skole på Gibostad og 20 på Nord-Troms videregående skole på Skjervøy. På de to lærestedene er det i utgangspunktet plass til totalt 75 elever fordelt over to VG1-naturbrukklasser og tre VG2-klasser i fiske og fangst og akvakultur.

– Det er alt for få elever på de blå linjene. Rekrutteringa innenfor disse fagene er så dårlig at vi ikke klarer å dekke etterspørselen fra næringa, sier prosjektleder for rekrutterings- og informasjonsarbeid for blå sektor i Troms fyl-

keskommune, Leif-Peder Jørgensen.

Han mener at rekrutteringsutfordringene til de blå linjene i stor grad skyldes myter.

– Ofte får ungdommen informasjon fra en eldre generasjon, som har utslitte skuldre og dårlige erfaringer fra det som skjedde for 10-20 år siden. Det har vært en rivende utvikling i sjømatnæringen innen bruk av ny teknologi, sier Jørgensen, som legger til at også mange skolerådgivere ikke har fått med seg den renessansen fiskeri- og oppdrettsnæringen har gjennomgått.

– I tillegg til bedre arbeidsvilkår og lønnsbetingelser burde dette føre til økt interesse blant ungdommene som skal gjøre fremtidige yrkesvalg, mener Jørgensen

Stort potensial

Et annet moment Jørgensen peker på, er at det for 16-åringer fra tromsøområdet kan være et for stort skritt å flytte til Gibostad eller Skjervøy for å gå på de blå linjene. Det er en av grunnene til

at det skal startes opp et nytt tilbud med fjernstyrt VG1-naturbrukstilbud.

– Da kan for eksempel en 16-åring fra tromsøområdet få fjernundervisning fra Senja videregående skole mens han er i en praksisbedrift på hjemsplassen sin, forklarer Jørgensen.

I juni arrangeres det også en rekrutteringscamp, hvor 8. klassinger fra Harstad og Tromsø inviteres til Senja for å besøke fiskerinæringene og få en smakebit av de blå mulighetene.

– Mulighetene og potensialet langs kysten er store, men for å utvikle sjømatnæringen ytterligere er det viktig å lykkes med rekruttering og kompetanseheving, understreker Jørgensen.

Til sist påpeker han at det i motsetning til mange andre fag, er flust med lærlingplasser innenfor fiskeri- og havbruksnæringa.

– Behovet er skrikende, og bedriftene er veldig positive til å ta til seg lærlinger.

Jeg hører også noen som tror det er mye arbeid å reise på havet. Jeg synes egentlig det bare er fint å få arbeide.

Benjamin Tøllefsen, snart fisker